

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2530/2024
09.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Драган Крајновић, адвокат из ..., против противника предлагача ББ из ..., чији је пуномоћник Маја Докмановић, адвокат из ..., ради враћања малолетног детета, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 7626/2023 од 28.04.2023. године, исправљеног решењем истог суда Гж 7626/2023 од 09.06.2023. године које је исправљено решењем истог суда Гж 7626/2023 од 11.07.2023. године, у седници већа одржаној 09.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 7626/2023 од 28.04.2023. године, исправљеног решењем истог суда Гж 7626/2023 од 09.06.2023. године које је исправљено решењем истог суда Гж 7626/2023 од 11.07.2023. године, као недозвољена.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду Р4 3/22 од 25.11.2022. године, исправљеног решењем истог суда Р4 3/22 од 04.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог предлагача којим је тражио хитан повратак у ... малолетног детета ВВ, рођене ...2019. године у ... Република Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 7626/2023 од 28.04.2023. године, исправљеног решењем истог суда Гж 7626/2023 од 09.06.2023. године које је исправљено решењем истог суда Гж 7626/2023 од 11.07.2023. године, одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, па је оценио да ревизија није дозвољена.

Наиме, циљеви Конвенције о грађанскоправним аспектима међународне отмице деце („Службени лист СФРЈ“, међународни уговори број 7/91) у смислу члана 1. су да се обезбеди што хитнији повратак деце незаконито одведене и задржане у некој држави уговорници и да се права на старање и виђање са дететом по закону једне државе уговорнице стварно поштује у другој држави уговорниц. Поступак за повратак детета који спроводе судови или управни органи је хитан (члан 11. став 1. Конвенције), а после шест недеља од дана покретања поступка лице из члана 11. став 2. Конвенције има право да тражи образложење због одлагања. Чланом 12. став 1. наведене конвенције прописано је да ако је дете незаконито одведено или задржано у смислу члана 3. Конвенције, а на дан почетка поступка пред судским или управним органом државе уговорнице у којој се дете налази је протекло мање од годину дана од дана незаконитог одвођења или задржавања детета, односно надлежни орган ће наложити хитан повратак детета. Одлуку на основу ове Конвенције у смислу члана 19. у вези са повратком детета неће се сматрати мериторном о било ком питању у вези са правом на старање.

Како посебним прописима нису уређена правила поступка пред редовним судом за примену Конвенције о грађанскоправним аспектима међународне отмице деце, на основу одредбе члана 1. став 2. Закона о ванпарничном поступку у поступку издавања налога за повратак детета примењују се опште одредбе Закона о ванпарничном поступку јер се не ради о спору за заштиту повређеног или угроженог права да би се непосредно могле применити одредбе Закона о парничном поступку, с обзиром на одредбе из члана 19. ове Конвенције која одређује правну природу налога о повратку детета као немериторне одлуке.

Оцењујући дозвољеност ревизије противника предлагача против другостепеног решења у смислу члана 420. ЗПП у вези члана 27. ЗВП, Врховни суд је закључио да поступак издавања налога за повратак детета у смислу члана 3. и 14. у вези члана 19. наведене конвенције по својој правној природи нема карактер мериторне одлуке о праву на старање, већ хитног извршног налога за повратак детета као привремене мере, одлуке посебне врсте којом се поступак одлучивања о праву на старање о детету не завршава, па је утврдио да ревизија предлагача у овој ванпарничној ствари за издавање налога о повратку малолетног детета није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП у вези члана 27. и 30. ЗВП, одучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**